

lemmer, som forhandlede disse Gjenstande, at det vilde være aldeles irrelevant, man kunde meget roligt vedtage en almindelig Valgret til Staten, og desuagtet sætte, om det skulde være, flere Rigsdaler som Censur i Communen. Dette Sidste er, som jeg har tilladt mig tidligere at udtale, ogsaa min Mening. De to Ting ere slet ikke i Strid med hinanden. Men det vil her sees, hvorvidt man kan stole paa deslige Forudsætninger. Derfor skal jeg bede om Tilladelse til at pege hen paa de næste naturlige Conseqventer. Nu vorere vi om dette; og der stemmes maaskee for, at alle de statsborgerlige Vælgere skulle være communale Vælgere trindt omkring i Landet. Og paa Landet er der vel endnu maangt et Sted, — hvad de ærede Herrer, der især kjende enkelte Kredse, turde være saa gode at lægge Mærke til — hvor det kan gaae an indtil videre. Saa er den næste Conseqvent, at vi komme til Kjøbstæderne, og jeg seer virkelig ikke, hvad man saa vil sige imod det Argument, at ethvert Mennecke, som er i den rette Alder, der holder Dug og Dist, og har et uoplettet Rygte, ogsaa i Kjøbstæderne bliver Vælger til Communen, ligesom han er Vælger til Staten. Men, jeg tør derhos troe, at hvem der kjender Kjøbstadlivet maa have nogen Betænkelse ved at antage, at en saadan Conseqvent, saa glimrende den end seer ud i Theorien, egentlig skulde være velgjørende og velsignelsesrig for selve Kjøbstæderne.

Den samme ærede Taler yttrede endelig, at, naar Galt skulde være, saa vilde han hellere gaae ind paa en Valgbarheds-censur, og han blev deri understøttet af flere ærede Talere (Ma: Nei, det sagde jeg ikke!). Da den ærede Taler ikke har sagt, at, naar Galt skulde være, saa vilde han gaae ind paa en

Valgbarheds-censur, saa skal jeg blot tillade mig at berøre, at flere andre Talere have tydet hen til, at de vilde, hellere end at stemme for det af os Foreslaaede, gaae ind paa en Valgbarheds-censur (Ma: Ja!). En af disse, den ærede tredje Landstingsmand for femte Kreds (Dreier), yttrede endogsaa en Grund dertil, idet han sagde, at det forekom ham baade mere konservativt og mere simpelt. Hvad det mere Simple angaaer, saa kunde jeg maaskee være enig med ham. Jeg veed, at lidt compliceret er det af os Foreslaaede, og jeg har anført Grunde, hvorfor man ikke skulde slyge et lille Offer i saa Henseende. Men, hvad angaaer det Conservative, vil den sidstnævnte ærede Taler tillade mig at gjøre opmærksom paa Et og Andet. Det er i mine Tanker ganske rigtigt, at, naar man tør opstille en Valgbarheds-censur, uden at der sættes En snevret Grændser i saa Henseende, naar man altsaa tør lade den blive temmelig betydelig, saa kan den i Gjennemsnit blive mere konservativ. Men dog troer jeg, at denne dens Betydning gjælder mere i Staten end i Communen. Man skal nemlig agte, at Formuen er visseelig et høist afgjørende Moment, som gjør, at i Almindelighed ville de Besiddende være de Conservative, de Mindre Besiddende de Bevægelige. Det er ganske vist; men det er kun eet Moment, og, da nu Mennekket bevæger sig i flere Livs-sphærer, og Staten er en højere Sphære end Communen, vil det ikke let kunne undgaae Noget, at en Mand, som har den fornødne Formue til en betydelig Valgbarheds-censur, desuagtet kan staae ind i en Retning, der ikke er sammensigningsviis den fordeeligste for de Formuende i Communen, men dog af mange Grunde kan være den fordeeligste for ham.